

Sygnatura akt II K 358/12

(Ds. 406/12)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Daniel Masełko**

Protokolant: Joanna Kopacz

przy udziale Prokuratora Teresy Budzińskiej z Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śl.

po rozpoznaniu w dniu 26.02.2013, 26.03.2013 r., 18.04.2013 r., 21.05.2013 r., 18.06.2013 r., 06.08.2013 r., 10.09.2013 r., 08.10.2013 r., 05.11.2013 r.

sprawy

1. M. W. (1)

syna A. i L. z domu B.

urodzonego (...) w Z.

2. P. G. (1)

syna M. i M. z domu G.

urodzonego (...) w Z.

oskarżonych o to, że:

I. W dniu 15 marca 2012 roku w miejscowości Z. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach prowadzących do mieszkania dostał się do jego wnętrza skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia wersalkę, fotel dwuosobowy, dwa fotele, ławę, stół kuchenny, trzy dywany, półkę aluminiową oraz dwa taborety o ogólnej wartości 5.000 złotych na szkodę M. W. (2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

a nadto M. W. (1) o to, że:

II. W nocy z 15 na 16 lutego 2012 roku w Z. woj. (...) po uprzednim zerwaniu zabrał w celu przywłaszczenia oraz zniszczył element wchodzący w skład sieci telekomunikacyjnej w postaci kabla telefonicznego typu (...),5 długości 32 mb oraz typu (...),5 długości 15 mb wartości 34,64 złotych czym spowodował straty w ogólnej wysokości 333,96 złotych na szkodę (...) S.A

tj. o czyn z art. 254 a kk

III. W nocy z 02 na 03 marca 2012 roku w Z. woj. (...) dokonał zniszczenia elementów blaszanego panelowego ogrodzenia oraz osprzętu oświetleniowego poprzez ich skopanie, zerwanie i powyginanie czym spowodował straty w mieniu ogólnej wysokości 1600 złotych na szkodę Gminy Z.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

IV. W nocy z 03 na 04 kwietnia 2012 roku w Z. woj. (...) po uprzednim wyrwaniu zamka w drzwiach samochodu marki V. (...) nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia radio samochodowe marki (...) o ogólnej wartości 1.200 złotych na szkodę J. S. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

V. W dniu 17 kwietnia 2012 roku w O. woj. (...) po uprzednim wybiciu szyby w oknie prowadzącym do budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia miedziane elementy z telewizorów, dwa zegary ściennie, przewód miedziany oraz inne mienie wartości 2400 złotych czym działał na szkodę F. H.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

nadto M. W. (1) i

3. D. S. (1)

syna S. i I. z domu C.

urodzonego (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

VI. W dniu 18 kwietnia 2012 roku w O. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z niezabezpieczonego pomieszczenia gospodarczego usiłował zabrać w celu przywłaszczenia silnik elektryczny wartości 300 złotych lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż został spłoszony przez przypadkowego mężczyznę czym działał na szkodę F. H.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk

nadto

4. Z. S. (1)

syna T. i H. z domu J.

urodzonego (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

VII. w dniu 15 marca 2012 roku w Z. woj. (...) nabył za kwotę 300 złotych od P. G. (1) i M. W. (1) meble w postaci wersalki, sofy, dwóch foteli i ławy wartości 3.500 złotych wiedząc iż zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego czym działał na szkodę M. W. (2)

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

Oskarżonego ***M. W. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 279§1 kk, za który na podstawie art. 279§1 kk wymierza karę **1 (jednego)** roku i **3 (trzech)** miesięcy pozbawienia wolności

Oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 254a kk, za który na podstawie art. 254a kk wymierza karę **7 (siedmiu)** miesięcy pozbawienia wolności

Oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 288§1 kk, za który na podstawie art. 288§1 kk wymierza karę **6 (sześciu)** miesięcy pozbawienia wolności

Oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 279§1 kk, za który na podstawie art. 279§1 kk wymierza karę **1 (jednego)** roku i **2 (dwóch)** miesięcy pozbawienia wolności

Oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego tego, że: w dniu 17 kwietnia 2012 roku w O. woj. (...) po uprzednim wybiciu szyby w oknie prowadzącym do budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia miedziane elementy z telewizorów, dwa zegary ściennie, przewody miedziane wartości szacunkowej około 2 000 złotych czym działał na szkodę F. H., J. S. (2), to jest popełnienia występku z art. 279§1 kk, za który na podstawie art. 279§1 kk wymierza karę **1 (jednego)** roku i **2 (dwóch)** miesięcy pozbawienia wolności

Oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, to jest wykroczenia z art. 119§1 i §2 kw, za które na podstawie art. 119§1 kk wymierza karę **1 (jednego)** miesiąca ograniczenia wolności ze zobowiązanie do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **40 (czterdziestu)** godzin w stosunku miesięcznym

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy oskarżonemu **M. W. (1)** wymierzone w pkt I, II, III, IV, V części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną **2 (dwóch)** lat pozbawienia wolności

Na podstawie art. 69§1 i §2 kk i art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu **M. W. (1)** zawiesza na okres próby lat **5 (pięciu)**

Na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego **M. W. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego

Oskarżonego **P. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 279§1 kk, za który na podstawie art. 279§1 kk wymierza karę **1 (jednego)** roku pozbawienia wolności

Na podstawie art. 69§1 i §2 kk i z art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu **P. G. (1)** zawiesza na okres próby lat **3 (trzech)**

Na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego **P. G. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego

Oskarżonego **D. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, to jest wykroczenia z art. 119§1 i §2 kw, za które na podstawie art. 119§1 kk wymierza karę **1 (jednego)** miesiąca ograniczenia wolności ze zobowiązanie do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **40 (czterdziestu)** godzin w stosunku miesięcznym

Oskarżonego **Z. S. (1)** uznaje za winnego tego, że: w dniu 15 marca 2012 roku w Z. woj. (...) pomógł P. G. (1) i M. W. (1) w zbyciu, za kwotę 300 złotych, nowych mebli w postaci wersalki, sofy, dwóch foteli i ławy wartości 3.500 złotych wiedząc, iż zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego czym działał na szkodę M. W. (2), to jest popełnienia występku z art. z art. 291§1 kk, za który na podstawie art. 291§1 kk wymierza karę **6 (sześciu)** miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu **Z. S. (1)** zawiesza na okres próby lat **3 (trzech)**

Na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonego **M. W. (1)** do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt III części wstępnej wyroku poprzez zapłatę kwoty **1600,00 (jeden tysiąc sześćset 00/100)** złotych na rzecz Gminy Z.

Na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonego **M. W. (1)** do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt II części wstępnej wyroku poprzez zapłatę kwoty **333,96 (trzysta trzydzieści trzy 96/100)** złotych na rzecz (...) SA w W.

Na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu **P. G. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zatrzymanie w dniu 16.03.2012 r.

Na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu **M. W. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zatrzymanie w dniu 16.03.2012 r.

Na podstawie art. 82§3 kpw zalicza oskarżonemu **D. S. (1)** na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zatrzymanie od dnia 18.04.2012 r. do dnia 19.04.2012 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania odpowiada dwóm dniom kary ograniczenia wolności

Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **advokata B. Z.** z Kancelarii Adwokackiej w Z. Śl. kwotę **(...),72 (jeden tysiąc sześćdziesiąt dwa 72/100)** złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. W. (1) z urzędu

Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **advokata G. K.** z Kancelarii Adwokackiej w Z. Śl. kwotę **531,36 (pięćset trzydzieści jeden 36/100)** złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. G. (1) z urzędu

Zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. akt II K 358/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 15 na 16 lutego 2012 roku oskarżony M. W. (1) idąc ul. (...) w Z. na elewacji budynku pod nr (...) zauważył przewód telefoniczny należący do (...) S.A. Mężczyzna podszedł do budynku i zerwał z niego 32 mb kabla telefonicznego typu (...),5 oraz 15 mb kabla telefonicznego typu (...),5, który następnie sprzedał na złomie.

Po zerwaniu kabli serwisanci firmy (...) otrzymali informacje o uszkodzeniu łączy telekomunikacyjnych w Z.. Zgłoszenia o uszkodzeniu łączy dokonał użytkownik sieci telekomunikacyjnej z ul. (...) w Z.. W dniu 16 lutego 2012 r. serwisanci podczas naprawy zauważyli brak przewodów.

Wartość zabranego kabla telekomunikacyjnego to kwota 34,64 zł, całkowity zaś koszt związany z odtworzeniem uszkodzonej linii wyniósł 333,96 złotych.

Dowód:

- zeznania J. K. (1) k. 124 – 125v

- częściowo wyjaśnienia M. W. (1) k. 36 – 37, 62 – 63, 93 – 96, 132 – 133, 329v – 330v, 364;

- wycena k. 116

W nocy z 02 na 03 marca 2012 roku M. W. (1) w okolicy bramy P. w Z. kopiąc, wyrwijając i wyginając ogrodzenie oraz lampy należące do Gminy Z. dokonał zniszczenia elementów blaszanego panelowego ogrodzenia oraz osprzętu oświetleniowego o łącznej wartości około 1600 zł.

W dniu 05 marca 2012 r. inspektor ds. inwestycji w Urzędzie Miejskim w Z. - K. K. był na miejscu zdarzenia. Widział uszkodzone panelowe ogrodzenie znajdujące się przy bramie P. oraz osprzęt oświetlenia. Od mieszkańców okolicznych posesji dowiedział, iż zniszczeń dokonano w nocy z 02 na 03 marca 2012 r.

Dowód:

- zeznania K. K. k. 99 -100,

- częściowo wyjaśnienia M. W. (1) k. 36 – 37, 62 – 63, 93 – 96, 132 – 133, 329v – 330v, 364v;

W dniu 15 marca 2012 roku M. W. (1) wraz z oskarżonym P. G. (1) spożywali alkohol. Około godziny 18.00 pijani obaj udali się na ul. (...) w Z. do mieszkania M. W. (2) znajdującego na parterze budynku nr (...). Oskarżeni wiedzieli, że w mieszkaniu tym na stałe nikt nie mieszka.

M. W. (1) i P. G. (1) na korytarzu klatki schodowej wspólnie napierając na drzwi mieszkania wyłamali zamek, po czym dostali się do środka. Z mieszkania zabrali wersalkę, fotel dwuosobowy, dwa fotele, ławę, stół kuchenny, trzy dywany, półkę aluminiową oraz dwa taborety o ogólnej wartości 5.000 zł. (...) były nowe. Przedmioty oskarżeni kolejno przenosili ul. (...) w pobliże garaży znajdujących niedaleko mieszkania P. G. (1). Jedna z sąsiadek M. O. oraz jej mąż widzieli, jak P. G. i M. W. to czynili. Nie reagowali jednak, gdyż myśleli, że odbywa się za zgodą właścicielki.

Oskarżeni spotkali Z. S. (1) którego znali osobiście. Podczas rozmowy z nim zaproponowali mu aby sprzedał skradzione rzeczy. Nie ukrywali przed nim, że przedmioty pochodzą z przestępstwa. M. W. i P. G. uważali że Z. S. pomoże im szybko pozbyć się rzeczy i uzyskać pieniądze. Z. S. (1) przystał na ich propozycję. Chciał jednak, aby oskarżeni przynieśli meble na strych w jego budynku przy ul. (...). Oskarżeni umówili się na kwotę 600 złotych

M. W. (1) i P. G. (1) wersalkę, sofę, dwa fotele i ławę o wartości 3500 zł zanieśli na strych wskazany przez Z. S. i należący do sąsiadki B. H. (1). Jej komórka strychowa znajdowała się naprzeciwko (po prawej stronie) tej należącej do Z. S.. D. S. (2) widział M. W. przy ul. (...) kiedy B. H. prosiła go aby pomógł wnieść meble.

Po pewnym czasie M. W. i P. G. ponownie udali się do Z. S..

Oskarżony ten dał im 300 złotych twierdząc, że nie ma więcej. M. W. nie pytał się co się stało z rzeczami ponieważ zależało mu na pieniądzach.

Pozostałe przedmioty pochodzące z włamania do M. W. M. W. (1) i P. G. (1) ukryli. Stół kuchenny oraz dwa taborety schowali w piwnicy należącej do P. G. (1), a dywany zanieśli do jego mieszkania.

Następnie mężczyźni udali się do sklepu nocnego, gdzie zakupili alkohol który wypili.

Następnego dnia około godz. 7.00 w mieszkaniu przy ul. (...) pojawiała się M. W. (2). W drzwiach był wyłamany zamek, a w mieszkaniu brakowało mebli i przedmiotów należącej do niej. Pokrzywdzona zawiadomiła Policję.

Funkcjonariusze Policji S. S. i T. K. niezwłocznie na podstawie zapisu monitoringu miejskiego ustalili, iż osobami, które poprzedniego dnia wynosiły meble z mieszkania M. W. (2) byli M. W. (1) i P. G. (1). Oskarżeni zostali zatrzymani o godzinie 08.50 i 9.10. Powiedzieli funkcjonariuszom gdzie ukryli rzeczy pochodzące z przestępstwa.

O godzinie 9.30 funkcjonariusze M. R. i S. S. dokonali przeszukania pomieszczeń w piwnicy przy ul (...) ujawniając stół i taborety.

Następnie godzinie 10.00 funkcjonariusze M. R., J. S., M. K. dokonali przeszukania mieszkania Z. S. (1) na ul. (...) oraz należącego do niego strychu (po lewej stronie). W trakcie tej czynności nie ujawnili skradzionych rzeczy.

Z. S. został przewieziony do Komisariatu Policji gdzie o godzinie 11.30 złożył zeznania. Funkcjonariusze dowiedzieli się od Z. S. iż jest on w trakcie zamiany mieszkania z T. R. (1) zamieszkałym przy ul. (...). W tej sytuacji udali się do niego. Jednakże nie uzyskali żadnych informacji mogących świadczyć o tym gdzie znajdują się rzeczy pochodzące z przestępstw.

T. R. w związku z wizytą Policji zadzwonił do żony. S. R. (1) dowiadując się że Policja szuka mebli udała się na strych B. H. i wysunęła meble na korytarz.

W tym samym czasie od godz. 11 35 – 12.25 wyjaśnienia składał także podejrzany M. W. (1) (k. 37) podczas których wskazał że rzeczy zostały ukryte na strychu po prawej stronie a nie w tym należącym do Z. S..

W międzyczasie funkcjonariusze M. R. i J. S. przeszukiwali pomieszczenia mieszkalne P. G. przy ul. (...) ujawniając dywany.

Uzyskali informację iż część rzeczy pochodzących z przestępstwa znajduje się na korytarzu strychu gdzie dokonywano już przeszukania.

M. R., M. S. o godz. 12.30 na korytarzu budynku na ul. (...) przed wejściem na strych ujawnili wersalkę, fotel dwuosobowy rozkładany, dwa fotele oraz ławę należące do M. W. (2). Funkcjonariusze rozmawiali z właścicielką strychu B. H. i T. S. (ojcem oskarżonego) którzy utrzymywali, że nic nie wiedzą o meblach.

Przez cały ten czas Z. S. znajdował się na komisariacie Policji. O godzinie 13.50 złożył on pierwsze wyjaśnienia.

Dowód:

- wyjaśnienia P. G. (1) k. 56 – 57, 64 – 65; (częściowo) k. 484,485
- zeznania M. W. (2) k. 2-4, 348v;
- zeznania M. O. k. 16 – 17v, 349;
- zeznania B. H. (1) (częściowe) k. 363 -365, 486
- zeznania T. R. k. 364, 484,486
- zeznania D. S. k. 365
- zeznania S. R. (częściowe) k. 404,405, 434,435, 486
- zeznania S. S. (3) k. 405v;
- zeznania T. K. (2) k. 406;
- zeznania M. S. (2) k. 406 – 406v;
- zeznania J. S. k. 435
- zeznania M. R. k. 485
- częściowo wyjaśnienia M. W. (1) k. 36 – 37, 62 – 63, 93 – 96, 132 – 133, 329v – 330v, 364v; 407
- protokół oględzin mieszkania pokrzywdzonej wraz z dokumentacją fotograficzną k. 6 – 15;

- protokół oględzin miejsca ujawnienia przedmiotów z kradzieży wraz dokumentacją fotograficzną k. 24 – 28;
- protokół przeszukania pomieszczeń należących do Z. S. k. 29 – 30v;
- protokół przeszukania pomieszczeń P. G. k. 38 – 40;
- protokół oględzin miejsca ujawnienia przedmiotów pochodzących z kradzieży z włamaniem na ul. (...) k. 42 -47.

W dniu 03 kwietnia 2012 r. około godz. 18.00 mąż J. S. (1) zaparkował należący do niej samochód marki V. (...) nr rej. (...) na ul. (...) w Z.. (...) było zamknięte na centralny zamek.

W nocy z 03 na 04 kwietnia 2012 roku na ul. (...) pojawił się M. W. (1). Oskarżony za pomocą śrubokręta uszkodził wkładkę zamka od strony pasażera w samochodzie należącym do J. S. (1) i dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał radio samochodowe marki (...) o ogólnej wartości 1.200 zł, które następnie sprzedał przypadkowemu mężczyźnie za kwotę 200 zł.

W dniu 04 kwietnia 2012 r. około godz. 8.30 J. S. (1) idąc do matki zauważyła, że w jej samochodzie nie ma radia. Później zauważyła także uszkodzony w drzwiach auta zamek.

Tego samego dnia pokrzywdzona zawiadomiła Policję, która przeprowadziła oględziny pojazdu.

Dowód:

- zeznania J. S. (1) k. 109 – 110v;
- częściowo wyjaśnienia M. W. (1) k. 36 – 37, 62 – 63, 93 – 96, 132 – 133, 329v – 330v, 364v;
- protokół oględzin samochodu m-ki V. (...) nr rej. (...) k. 112 – 112v.

W dniu 17 kwietnia 2012 roku M. W. (1) udał się na piaskownię niedaleko miejscowości O.. Tam spożywał alkohol. W pewnym momencie zauważył znajdującą się w pobliżu stodołę. Postanowił przyjrzeć się jej bliżej. Gdy przeszedł przez stodołę znalazł się na podwórku posesji należącej do F. H. i J. S. (2). Dom wyglądał na nie zamieszkały, dlatego też oskarżony postanowił wejść do środka. W tym też celu wypchnął okno w piwnicy budynku przez które wszedł do mieszkania. Szukał metalowych przedmiotów, które mógłby sprzedać na złomie. W trakcie penetracji mieszkania oskarżony natknął się na lodówkę, zamrażarkę, radio i kuchenkę elektryczną. Z przedmiotów tych odciął przewody zasilające. Następnie wyjął miedziane elementy z telewizorów znajdujących się w domu i wymontowane rzeczy schował do worka. Spakował również dwa stare zegary w drewnianej obudowie i wyszedł z domu drzwiami wejściowymi, które wyrwał.

Oskarżony wrócił na piaskownię. Tam wyjął z zegarów metalowe mechanizmy, a obudowy spalił w ognisku.

M. W. (1) wymontowane elementy sprzedał na skupie złomu. W wyniku działania oskarżonego pokrzywdzone poniosły szacunkową szkodę 2000 zł.

Dowód:

- zeznania J. S. (2) k. 85 – 86v;
- częściowo wyjaśnienia M. W. (1) k. 36 – 37, 62 – 63, 93 – 96, 132 – 133, 329v – 330v, 364v;
- protokół oględzin k. 78 80v;
- dokumentacja fotograficzna k. 84.

Następnego dnia M. W. (1) spotkał się ze znajomym D. S. (1). W trakcie rozmowy zaproponował koledze, żeby ten udał się z nim do niezamieszkałego budynku znajdującego się w O., w którym był dzień wcześniej i aby tam wspólnie dokonali kradzieży. D. S. (1) początkowo nie był zainteresowany pozycją. Ostatecznie jednak zgodził się i obaj udali się na posesję F. H. i J. S.. Na miejscu weszli do nie zamkniętego pomieszczenia gospodarczego, gdzie M. W. (1) za pomocą siekiery przystąpił do rozbijania znalezionego w komórce silnika, aby wydobyć z niego miedź.

Odgłos dochodzący z pomieszczenia usłyszał mieszkający w sąsiedztwie J. O. oraz będący u niego z wizytą W. C. (1). Mężczyźni wiedzieli, że posesja jest niezamieszkała, dlatego też zaniepokoiли się. Obaj udali się do sąsiedniego gospodarstwa, aby sprawdzić co się dzieje. Mężczyźni spłoszyli oskarżonych, którzy uciekając porzucili częściowo zdemontowany silnik.

Gdy oskarżeni uciekali w kierunku parku znajdującego się w pobliżu J. O. powiadomił J. S. (2). Kobieta wezwała Policję. W tym czasie W. C. (1) swoim samochodem udał się za uciekającymi mężczyznami. Zauważył ich w pobliżu parku. Gdy po chwili nadjechał patrol W. C. (2) wskazał funkcjonariuszom oskarżonych.

M. W. (1) i D. S. (1) zostali zatrzymani. Wartość silnika który oskarżeni chcieli ukarać wynosił około 300 zł.

Dowód:

- wyjaśnienia D. S. (1) k. 136 – 137;
- zeznania J. S. (2) k. 85 – 86v;
- zeznania J. O. k. 88 – 88v;
- zeznania W. C. (1) k. 90 – 90v;
- częściowo wyjaśnienia M. W. (1) k. 36 – 37, 62 – 63, 93 – 96, 132 – 133, 329v – 330v, 364v.

M. W. (1) ma wykształcenie podstawowe jest bezdzietnym kawalerem, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Obecnie jest pozbawiony wolności Był wcześniej karany za podobne przestępstwa.

Dowód:

- wyjaśnienia M. W. (1) k. 36 – 37, 62 – 63, 93 – 96, 132 – 133, 329v – 330v, 364v;
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 394 – 396;

P. G. (1) ma wykształcenie podstawowe jest bezdzietnym kawalerem, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Jest uczniem Gimnazjum. Był skazany za przestępstwo podobne.

Dowód:

- wyjaśnienia P. G. (1) k. 56 – 57, 64 – 65;
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 431,432

Z. S. (1) ma wykształcenie zawodowe. Jest kucharzem. Obecnie utrzymuje się z prac dorywczych z których osiąga miesięczny dochód w wysokości około 700 zł. Jest rozwodnikiem i ma na utrzymaniu jedno dziecko. Oskarżony był wcześniej karany za podobne przestępstwa.

Dowód:

- wyjaśnienia Z. S. (1) k. 60 – 61, 62 – 63, 64 – 65, 330 – 330v, 364v, 365v, 405v, 406;

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 397 – 399.

D. S. (1) ma wykształcenie podstawowe nie ma wyuczonego zawodu. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest osobą bezrobotną utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga około 300 zł miesięcznie.

Oskarżony był wcześniej karany, w tym za przestępstwo podobne.

Dowód:

- wyjaśnienia D. S. (1) k. 136 – 137;

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 392 – 303.

M. W. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów. Podczas pierwszego przesłuchania opisał okoliczności dotyczące włamania do mieszkania M. W. (2) oraz sprzedaży skradzionych wówczas mebli. Oskarżony wyjaśnił, że w dniu 15 marca 2012 r. wraz z P. G. (1) spożywał alkohol. Później idąc ul. (...) obaj weszli do korytarza budynku mieszącego się na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...). Tam razem z P. G. (1) uderzając ciałem w drzwi wyłamali zamek w drzwiach i weszli do mieszkania. Stamtąd wzięli wersalkę, którą zanieśli na ul. (...) do młodego S., gdyż wiedzieli, że szybko „opchnie te rzeczy”. Tak samo zrobili z pozostałymi rzeczami tj. rozkładanym fotelem, dwoma fotelami i stołem. Oskarżony twierdził, że S. przyniesione przez nich rzeczy schował w jednym z pomieszczeń na strychu po prawej stronie. Za rzeczy te S. miał im dać 600 zł. Kazał jednak przyjść za godzinę. Dalej M. W. wyjaśnił, że gdy ponownie z P. G. przyszli do S., ten mówił, że nie ma wszystkich pieniędzy i dał im 300 zł. Oskarżeni następnie udali się do sklepu nocnego, gdzie zakupili piwo.

M. W. (1) podczas konfrontacji ze Z. S. (1), podtrzymał że meble uprzednio złożone na ul. (...) znieśli do mieszkania Z. S. (1) na drugie piętro na strych.

Oskarżony podczas kolejnego przesłuchania opisał okoliczności dotyczące włamania w dniu 17 kwietnia 2012 r. do budynku mieszkalnego F. H. w O. (zarzut V), usiłowania kradzieży wspólnie z D. S. (1) silnika elektrycznego na szkodę w/w w dniu 18 kwietnia 2012 r. (zarzut VI), zniszczenia przewodu telefonicznego na elewacji budynku na ul. (...) w Z. na szkodę (...) SA (zarzut II), zniszczenia elementów ogrodzenia oraz oświetlenia na szkodę Gminy Z. (zarzut III) oraz włamania do samochodu marki V. (...) na szkodę J. S. (1) (zarzut IV).

M. W. (1) przed Sądem zmienił swoje stanowisko. Początkowo stwierdził, że nie przyznaje się do wszystkich czynów, po czym podał, że przyznaje się do włamania z P. G. (1) oraz usiłowania kradzieży silnika w O.

Odnosnie włamania do mieszkania M. W. (2) twierdził, że przyznaje się do wyniesienia stołu i taboretów, ujawnionych u P. G. (1). Zaprzeczył jednak, aby wzięli pozostałe rzeczy. M. W. również twierdził, że w momencie gdy wchodzili do mieszkania drzwi były już wyłamane.

Oskarżony zaprzeczył, aby rzeczy wyniesione z mieszkania M. W. (2) następnie sprzedali Z. S. (1). Powiedział że była to prowokacja. Jednocześnie zaznaczył, że nie wie na czym ona miała polegać. M. W. wyjaśnił że to T. K. (2) powiedział, aby wskazać Z. S. (1). Oskarżony miał to zrobić wskutek pobicia przez funkcjonariuszy.

Co do pozostałych zarzutów M. W. (5) stwierdził, że przyznaje się jedynie do dwóch zarzutów tj. czynów popełnionych w O. W.. Przy czym zaznaczył, że gdy był rozbijany silnik nie było z nim D. S. (1). Spotkał go dopiero jak wracał przez park. M. W. wyjaśnił iż wcześniej przyznał się do pozostałych czynów, bo był do tego zmuszony przez Policjantów.

W trakcie kolejnego przesłuchania oskarżony zaprzeczył, aby nosił skradzione meble na strych.

P. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził, że wraz z M. W. (1) spożywał alkohol w swoim domu. Później udali się w stronę (...). Idąc ul. (...) weszli w bramę budynku nr (...). Oskarżony twierdził, że wiedział, iż znajdujące się tam na paterze mieszkanie jest puste. Następnie razem z M.

W. (1) z nogi uderzyli w drzwi wejściowe do mieszkania i wyważyli zamek. Gdy weszli do środka na początku wynieśli większe rzeczy tj. wersalkę, fotel rozkładany, dwa fotele, ławę oraz trzy dywany, a na końcu wynieśli stół i dwa taborety. Wszystkie te rzeczy wynieśli razem ze współoskarżonym na ul. (...) obok garaży. Gdy przynieśli ostatnią rzecz spotkali Z. S. (1), który zapytał ich ile chcą za te rzeczy. Oskarżony twierdził, że powiedział mu, że 300 zł. Z. S. (1) zgodził się kupić meble. Musieli jednak zanieść wersalkę, fotel rozkładany, dwa fotele oraz ławę do niego na strych. Oskarżony twierdził, że rzeczy te poukładali na strychu, a następnie poszli do Z. S. i ten dała im 300 zł w banknotach po 100 zł.

P. G. (1) wyjaśnił, że pozostałe rzeczy tj. stół kuchenny i taborety schowali do jego piwnicy, a dywan ukryli w domu. Potem kupili piwo i pili.

Podczas konfrontacji ze Z. S. (1) oskarżony potwierdził, że wraz z M. W. zanieśli meble do Z. S. (1), za które otrzymali 300 zł. W toku postępowania sądowego P. G. podtrzymał swoje stanowisko. Zmienił jedynie częściowo wyjaśnienia twierząc iż to S. R. (1) nabyła mebla a nie Z. S..

Z. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach stanowczo zaprzeczała, że M. W. i P. G. byli u niego w dniu zdarzenia ze skradzionymi przedmiotami, za które on rzekomo miał im dać 300 zł. Podał, że wieczorem był w domu, ale nikogo u niego nie było z meblami. Jednocześnie stwierdził, że jest w trakcie wyprowadzki i miał dużo swoich mebli, z których część będzie musiał zostawić. Z jego wyjaśnień wynikało, że nie zna M. W..

Podczas konfrontacji z M. W. i P. G. stanowczo podtrzymywał swoją wersję.

Przed Sądem oskarżony także nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Twierdził, że znalezione meble znajdowały się u sąsiadki – B. H. (1) na strychu. Od niej zaś dowiedział się, że zostały one przyniesione przez M. W. i T. R. (3), którzy chcieli przynieść je do niego, ale nie było go i dlatego sąsiadka powiedziała T. R. (3), żeby zostawili te meble u niej na strychu. S. mówiła także mu, że R. kupił te meble od W. i G. i ponoć nie wiedział, że są kradzione. Z. S. (1) mówiła, że meble G., R. i W. pomagał wnosić syn sąsiadki - D. S. (2).

W trakcie kolejnego przesłuchania oskarżony podał, że sąsiadka powiedziała mu, że meble miał kupić R..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje odnośnie zarzutów opisanych w pkt I, II, III, IV, V i VI aktu oskarżenia .

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonych: M. W. (1) odnośnie zarzutu I, II, III, IV, V i VI, P. G. (1) odnośnie zarzutu I oraz D. S. (1) odnośnie zarzutu VI, zdaniem Sądu, nie budzą żadnych wątpliwości.

Ustaień faktycznych w tym zakresie Sąd dokonał na podstawie wyjaśnień oskarżonych: P. G. (1), D. S. (1) oraz M. W. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym, a także zeznań świadków: M. W. (2), M. O., J. S. (2), J. O., W. C. (1), K. K., J. S. (1) i J. K. (1).

Uzupełnieniem osobowych źródeł dowodowych były również uwzględnione w stanie faktycznym dokumenty w postaci: protokołów przeszukań, protokołów oględzin miejsc zdarzenia, dokumentacji fotograficznej sporządzone w toku niniejszego postępowania.

I tak jeżeli chodzi o zarzut pierwszy dotyczący włamania popełnionego na szkodę M. W. (2) Sąd uznał, iż wyjaśnienia złożone w tym zakresie przez M. W. (1) i P. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym w pełni zasługiwały na uwzględnienie. Oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu i opisali okoliczności dotyczące włamania. Relacja obu oskarżonych była w istocie zgodna zarówno co do sposobu w jaki dostali się do mieszkania pokrzywdzonej, jak i ilości zabranych wówczas rzeczy. Oskarżeni nie kwestionowali również tego, iż przedmioty wynosili kolejno z mieszkania M. W. (2).

Wyjaśnienia oskarżonych potwierdzają również zeznania funkcjonariuszy Policji: S. S. (3) i T. K. (2) oraz świadków M. O. i M. W. (2). S. S. (3) i T. K. (2) opisali okoliczności związane z ujawnieniem sprawców kradzieży. Obaj zgodnie twierdzili, iż ustaleń tych dokonali głównie na podstawie zapisu monitoringu miejskiego, na którym widać było jak oskarżeni nosili meble przez ulicę. Z zeznaniami Policjantów oraz wyjaśnieniami oskarżonych korespondują też zeznania M. O. – sąsiadki pokrzywdzonej. Wynikało z nich, że widziała dwóch młodych mężczyzn wynoszących przedmioty z mieszkania pokrzywdzonej. Mówiła o wersalce, z którą mężczyźni szli w kierunku ul. (...). M. O. podał, że także jej mąż widział młodego chłopaka, który wychodził na ulicę z fotelem. Natomiast M. W. (2) dokładnie opisała rzeczy, które zginęły w dniu zdarzenia. Przedstawiony przez pokrzywdzoną spis rzeczy jest w zasadzie zgodny z relacją oskarżonych.

Sąd nie znalazł żadnych powodów, aby kwestionować wiarygodność w/w świadków. Są to osoby obce dla oskarżonych i nie miały żadnego powodu, aby podawać nie prawdziwe informacje. Co prawda nie udało się uzyskać zapisu monitoringu o którym mówili Policjanci, gdyż z uwagi na upływ okresu archiwizowania został on skasowany, to jednak w żaden sposób okoliczność ta nie podważa wiarygodności zeznań S. S. (3) i T. K. (2). Nie sposób, bowiem przyjąć, aby w/w swoimi zeznaniami usiłowali bezpodstawnie obciążyć oskarżonych, gdyż nie mieli ku temu żadnego powodu. Zdaniem Sądu M. O., S. S. (3) i T. K. (2) w złożonych zeznaniach opisali to, co faktycznie widzieli, a ich relacje układają się w logiczną i spójną całość, która w pełni koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonych. Podobnie jak i relacja M. W. (2).

Dodatkowym dowodem wskazującym na prawdziwość wyjaśnień M. W. i P. G. są także protokoły oględzin miejsc ujawnienia przedmiotów pochodzących włamania.

W świetle powyższych dowodów Sąd uznał, iż wyjaśnienia złożone przez oskarżonych w postępowaniu przygotowawczym stanowiły w pełni wiarygodne źródło dowodowe. Wskazać należy, iż M. W. (1) przed Sądem częściowo zmienił swoje wyjaśnienia. Twierdził, że przyznaje się jedynie do wyniesienia stołu i taboretów ujawnionych u P. G. (1). Zaprzeczył jednak, aby wzięli pozostałe rzeczy. Podał również, że w momencie gdy wchodzili do mieszkania drzwi były już wyłamane. Wyjaśnieniom M. W. (1) w tym zakresie przeczą jednak wyjaśnienia samego P. G. (1). Oskarżony opisał w jaki sposób dostali się do mieszkania. Podtrzymał swoje stanowisko także na rozprawie. Ponadto z zeznań D. S. (2) mieszkającego na ul. (...) wynika jednoznacznie, że w dniu zdarzenia widział on M. W. (1) na klatce schodowej na której mieszka. Świadek zeznał, że gdy schodził od siebie z domu widział meble i siedzącego obok oskarżonego, którego wskazał na rozprawie. Był nim M. W. (1). D. S. (2) podał, że widział wtedy sofę – kanapę i dwa fotele. Zeznania świadka korespondują z protokołem oględzin miejsca ujawnienia wersalki, dwuosobowego rozkładanego fotela, ławy i dwóch foteli należących do pokrzywdzonej. Przedmioty te ujawniono na korytarzu klatki schodowej na ul. (...) przed wejściem na strych. Zeznania D. S. (2) w powiązaniu z protokołem oględzin miejsca ujawnienia powyższych przedmiotów jednoznacznie wskazują na udział M. W. (1) w kradzieży wszystkich przedmiotów, a nie tylko wyszczególnionych przez niego w postępowaniu sądowym. Wyjaśnieniom M. W. (1) w tej części w której twierdził, że drzwi do mieszkania były otwarte przeczą z kolei twierdzenia P. G. (1) i M. W. (2). Z wyjaśnień P. G. (1) który nie zmienił swojego stanowiska także na rozprawie wynikało jednoznacznie, że zanim weszli do mieszkania wyważyli zamek. Powyższe koresponduje z relacją M. W. (2). Z jej zeznań wynikało, że w dniu 15 marca około godziny 17.00 była w mieszkaniu na ul. (...), a wychodząc z niego pozamykała drzwi i okna. Należało również wykluczyć, że wyjaśnienia M. W. (1) w postępowaniu przygotowawczym zostały mu zasugerowane przez osobę przesłuchującą go. Oskarżony na okoliczność włamania do mieszkania M. W. (2) przesłuchiwany był przez E. P.. Tymczasem z wyjaśnieniem M. W. (1) nie wynika, aby Policjantka ta stosowała wobec niego jakiegokolwiek formy nacisku i przemocy w celu wywarcia wpływu na treść jego wyjaśnień. Tym samym należało uznać, że wyjaśnienia M. W. (1) z postępowania przygotowawczego zostały przez niego złożone dobrowolnie.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia M. W. (1) odnośnie podawanych przed Sądem okoliczności włamania do mieszkania M. W. (2) oraz kradzieży mebli na jej szkodę. Oskarżony zmienił swoje wyjaśnienia w celu zmniejszenia odpowiedzialności karnej. Jednak tym wyjaśnieniom przeczy omówiony wyżej materiał dowodowy

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały wyjaśnienia M. W. (1) odnośnie czynu dotyczącego zaboru kabli telefonicznych na szkodę (...) SA (zarzut II), zniszczenia mienia należącego do Gminy Z. (zarzut III), włamania do samochodu J. S. (1) (zarzut IV) złożone przez niego w postępowaniu przygotowawczym. M. W. (1) podczas przesłuchania w dniu 18 kwietnia 2012 r. (k. 93 – 96) dotyczącego włamania na szkodę F. H. (zarzut V, VI) przyznał się do czynów zarzucanych mu w punktach II, III, IV aktu oskarżenia i opisał okoliczności w jakich doszło do ich popełnienia. Zdaniem Sądu przyznanie się oskarżonego do winy w powyższym zakresie w pełni zasługuje na wiarę. Jego sprawstwo potwierdza bowiem jednoznacznie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Przekazana przez M. W. (1) wiedza i podawane podczas tego przesłuchania szczegóły związane z opisywanymi przez niego zdarzeniami w pełni korespondują z racją osób, które dokonały zgłoszeń odnośnie popełnionych na ich szkodę przestępstw.

Na fakt zniszczenia 32 mb kabla telefonicznego typu (...),5 oraz 15 mb kabla telefonicznego typu (...),5 z elewacji z budynku nr (...) na ul. (...) w Z. jednoznacznie wskazują zeznania J. K. (2). Relacja świadka co do czasu, miejsca oraz przedmiotu kradzieży jest zgodna z wyjaśnieniami oskarżonego. Podobnie jak i zeznania K. K. odnośnie zniszczenia elementów ogrodzenia i osprzętu oświetleniowego w pobliżu bramy P.. Czas, miejsce ujawnionego zniszczenia w pełni odpowiadają wyjaśnieniom złożonym przez M. W.. Także podawane przez J. S. (1) okoliczności dotyczące włamania do jej samochodu w pełni korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego. Opisywany przez pokrzywdzoną czas, miejsce, marka samochodu, uszkodzenia w drzwiach, ujawniony przez nią brak radia jest zgodny z twierdzeniami oskarżonego.

Zdaniem Sądu na uwzględnienie zasługiwały również wyjaśnienia M. W. (1) odnośnie podawanych w postępowaniu przygotowawczym okoliczności włamania do budynku należącego do F. H. i J. S. oraz mającego miejsce dzień później usiłowania wspólnie z D. S. (1) kradzieży silnika na szkodę wymienionych.

Jeżeli chodzi o pierwsze z w/w zdarzeń, to wskazać należy, iż oskarżony dokładnie opisał nie tylko sposób włamania, ale także sposób zniszczenia przedmiotów oraz cel jaki mu towarzyszył. Jego wyjaśnienia w tym zakresie znajdują odzwierciedlenie w protokole oględzin miejsca zdarzenia oraz sporządzonej podczas tej czynności dokumentacji fotograficznej. Ponadto relację oskarżonego potwierdzają również zeznania J. S. (2).

Relację M. W. odnośnie drugiego zdarzenia w pełni potwierdzają wyjaśnienia D. S. (1). Oskarżony potwierdził, że brał udział w przedmiotowym zdarzeniu oraz dokładnie opisał jego okoliczności. Podawane przez niego fakty w pełni korespondują z wyjaśnieniami M. W. (1). Ponadto potwierdzają je zeznania bezstronnych świadków: J. O. i W. C. (1).

W ocenie Sądu zeznania świadków: J. K. (2), K. K., J. S. (1), J. S. (2), J. O. i W. C. (1) należało uznać za w pełni wiarygodne. Świadkowie ci w sposób dokładny i spójny relacjonowali znane im okoliczności związane z przedmiotowymi zdarzeniami. Ponadto jako osoby obce dla oskarżonych nie mieli oni najmniejszego powodu, aby czynić to w sposób niezgodny z prawdą. Także wyjaśnienia D. S. (1) nie budzą wątpliwości Sądu. Podawane przez niego okoliczności korespondują z zeznaniami J. O. i W. C. (1).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał wyjaśnienia M. W. odnośnie podawanych przez niego okoliczności dotyczących: zaboru kabli telefonicznych na szkodę (...) SA, zniszczenia mienia należącego do Gminy Z., włamania do samochodu J. S. (1), włamania do budynku należącego do F. H. i J. S. (2) oraz usiłowania kradzieży silnika, za w pełni wiarygodne.

Wskazać należy, iż M. W. (1) przed Sądem zmienił swoje wyjaśnienia i nie przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach II, III i IV aktu oskarżenia oraz zaprzeczył, że podczas usiłowania kradzieży towarzyszył mu D. S. (1). Oskarżony twierdził, że D. S. (1) spotkał dopiero gdy wracał przez park. Odnośnie zaś pozostałych zarzutów podał, że przyznał się do ich popełnienia, bo był do tego zmuszony przez Policjantów. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie. I tak wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzeczał on udziałowi D. S. (1) w usiłowaniu kradzieży przeczą wyjaśnienia tego ostatniego oraz korespondujące z nimi zeznania J. O. i W. C. (1). Świadkowie zgodnie twierdzili, że widzieli dwóch mężczyzn uciekających z posesji pokrzywdzonej. Ponadto W. C. (1) jechał za nimi samochodem i to on wskazał sprawców Policjantom. Natomiast J. O., gdy uciekali obserwował ich przez lornetkę. Wprawdzie świadek przed Sądem nie rozpoznał oskarżonych, to jednak podał

racjonalne powody takiego stanu rzeczy. Twierdził, że był zdenerwowany i nie widział ich twarzy, a nadto obserwował ich z odległości. Zeznania w/w świadków w powiązaniu z wyjaśnieniami D. S. (1) oraz protokołem jego zatrzymania nie pozostawiają wątpliwości co do jego udziału w usiłowaniu kradzieży, a tym samym przeczą wyjaśnieniem M. W. (1) z postępowania sądowego. Także podawane przez oskarżonego okoliczności związane z przyznaniem się przez niego do pozostałych zarzucanych mu czynów tj. zmuszanie przez Policjantów są nielogiczne, mało przekonujące i nie znajdują potwierdzenia w ustaleniach poczynionych w tym kierunku przez Sąd. Oskarżony nie potrafił wskazać funkcjonariuszy, którzy go rzekomo zmuszali. Ponadto nie składał żadnych skarg na sposób jego traktowania oraz przesłuchiwania. Okoliczność tę podniósł dopiero przed Sądem. Niemniej jednak z uwagi na podniesione zarzuty Sąd przesłuchał funkcjonariusza Policji – J. S. (4) sporządzającego protokół przesłuchania. W/w stanowczo zaprzeczył, aby w jakikolwiek sposób wywierali wpływ na treść wyjaśnień składanych przez oskarżonego. Twierdził, iż nie sugerował oskarżonemu wyjaśnień, była to jego swobodna i spontaniczna wypowiedź.

Zdaniem Sądu zeznania J. S. (4) zasługiwały na uwzględnienie. Nie jest on w żaden sposób zainteresowany wynikiem przedmiotowej sprawy, a zatem nie miał żadnego interesu w tym, aby zmuszać oskarżonego do przyznania do przestępstw, których rzekomo nie popełnił.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że wyjaśnienia M. W. (1) złożone przed Sądem, w których zaprzeczał on sprawstwu czynów zarzucanych mu w punktach II, III i IV aktu oskarżenia za przyjętą przez niego linię obrony i odmówił im w tej części waloru wiarygodności. W świetle materiału dowodowego omówionego wyżej odmówiono także wiarygodności wyjaśnieniom M. W. (1), w tej części, w której negował on udział D. S. (1) w usiłowaniu kradzieży silnika na szkodę F. H. i J. S. (2).

Reasumując stwierdzić należy, iż wyjaśnienia złożone przez oskarżonych: M. W. (1), P. G. (1) i D. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym stanowią wiarygodne źródło dowodowe. W/w oskarżeni przyznając się do winy dokładnie opisali okoliczności zdarzeń, w których uczestniczyli, a ich relacje wzajemnie ze sobą korespondowały oraz znajdowały potwierdzenie w pozostałych dowodach omówionych powyżej. Natomiast późniejsza zmiana stanowiska przez M. W. (1) stanowiła wyraz obranej przez niego linii obrony, która w świetle pozostałych dowodów nie zasługiwała na uwzględnienie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał M. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku. M. W. wspólnie i w porozumieniu z P. G. po przełamaniu zabezpieczeń dostał się do wnętrza mieszkania M. W. skąd zabrał mienie wartości 5000 zł. Tym samym wyczerpał swoim zachowaniem ustawowe znamiona występku z art. 279§1 kk. M. W. (1) swoim działaniem także wypełnił znamiona występku z art. 254a kk ponieważ zabierając przewody i niszcząc elementy sieci telekomunikacyjnej spowodował zakłócenie jej działania w części.

W zakresie czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku także uznano M. W. winnym. Oskarżony dokonał zniszczenia mienia Gminy Z. wartości 1600 zł i tym samym wypełnił znamiona występku z art. 288§1 kk

Odnosnie czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należało uznać iż M. W. pokonując zabezpieczenia samochodu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia radio samochodowe. W ten sposób popełnił on przestępstwo z art. 279§1 kk. Wartość szkód wyrządzonych przestępstwami opisanymi w pkt I, II, III, IV części wstępnej ustalono na podstawie twierdzeń poszkodowanych oraz dokumentacji. Żadna ze stron w toku postępowania ich nie kwestionowała i Sąd także nie znalazł ku temu podstaw.

W zakresie pkt V oskarżony został uznany za winnego tego, że: w dniu 17 kwietnia 2012 roku w O. woj. (...) po uprzednim wybiciu szyby w oknie prowadzącym do budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia miedziane elementy z telewizorów, dwa zegary ściennie, przewody miedziane wartości szacunkowej około 2 000 złotych czym działał na szkodę F. H., J. S. (2), to jest popełnienia występku z art. 279§1 kk. Sąd zmienił opis czynu albowiem na podstawie akt należało uznać iż poszkodowaną jest także J. S.. Nadto z wyjaśnień

oskarżonego wynika, iż nie zabierał on lodówki tylko przewody od niej. Tym samym więc sprecyzowano opis szkód oraz wartość szacunkową pomniejszono o wycenę lodówki.

Jeżeli natomiast chodzi o czyn opisany w pkt VI części wstępnej wyroku, to po wejściu w życie, w dniu 09.11.2013r., nowelizacji Kodeksu Karnego oraz Kodeksu Wykroczeń ustawą z dnia 27.09.2013r., występkiem z art. 278§1 kk w którym wartość przedmiotu przestępstwa nie przekroczyła 400 zł stał się wykroczeniem z art. 119§1 kw. W tej sytuacji skoro żadna ze stron nie kwestionowała wartości szkody, która zdaniem Sądu była określona adekwatnie do rodzaju rzeczy, należało uznać, kierując się zasadami względności ustawy, iż M. W. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 119§1 i §2 kw albowiem wspólnie i w porozumieniu z D. S. usiłował zabrać silnik wartości 300 zł jednakże celu nie osiągnął.

Odnosnie zarzutu VII aktu oskarżenia Sąd zważył co następuje

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina Z. S. (1) nie budzi wątpliwości.

Świadczy o tym zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień złożonych przez oskarżonych M. W. i P. G. w postępowaniu przygotowawczym.

Podstawą ustaleń faktycznych były także zeznania S. S. (3), T. K. (2), M. S. (2), J. S., M. R., D. S. (2), częściowo zeznania B. H. (1), T. S., S. R. (1) a nadto protokoły oględzin miejsc ujawnienia przedmiotów pochodzących z kradzieży.

Przechodząc do oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że wyjaśnienia złożone przez Z. S. (1), w których zaprzeczał ona sprawstwu zarzucanego mu czynu oraz opisywał przed Sądem znane mu okoliczności dotyczące mebli ujawnionych na ul. (...) nie polegają na prawdzie. Wyjaśnieniom tym przeczą przede wszystkim wyjaśnienia M. W. (1) i P. G. (1) złożone przez nich w postępowaniu przygotowawczym. Dowód z wyjaśnień w/w jednoznacznie wskazuje na sprawstwo Z. S. (1).

M. W. (1) i P. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym dokładnie opisali okoliczności dotyczące sprzedaży części mebli, uprzednio przez nich skradzionych z mieszkania należącego do M. W. (2). Obaj zgodnie twierdzili, że osobą, której przekazali część mebli był oskarżony. Podczas konfrontacji jednoznacznie wskazali na Z. S. (1) podtrzymując że przekazał on im pieniądze w kwocie 300 zł P. G. i M. W. dokładnie i spójnie opisali, które z mebli przekazali Z. S. (1) oraz gdzie zostały one umieszczone. M. W. (1) wyjaśnił, że wszystkie rzeczy tj. wersalkę, fotel rozkładany, dwa fotele i stół zanieśli na ul. (...) do młodego S.. Dalej z jego wyjaśnień wynikało, że wszystkie te rzeczy oskarżony schował w jednym z pomieszczeń na strychu po prawej stronie. P. G. (1) także mówił o tym, iż rzeczy poukładali na strychu. Relacje M. W. (1) i P. G. (1) były także zgodne co do tego, że za przekazane meble otrzymali od oskarżonego pieniądze w kwocie 300 zł.. Spójnie opisali również, to co zrobili po sprzedaży mebli. Z ich wyjaśnień wynikało, że udali się do sklepu , gdzie zakupili alkohol.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonych w omówionym wyżej zakresie zasługiwały na uwzględnienie. M. W. (5) i P. G. (1) nie mieli żadnego powodu, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego. W ich wyjaśnieniach co prawda znajdowały się pewne nieścisłości, niemniej jednak nie mogły one wpływać na całokształt relacji w zakresie istotnym dla ustalenie odpowiedzialności Z. S., to jest co do faktu złożenia mebli na strychu i przekazania pieniędzy Natomiast różnice w wyjaśnieniach M. W. (1) i P. G. (1) dotyczyły innych kwestii. I tak M. W. (1) w pierwszych wyjaśnieniach twierdził, iż od razu meble zanieśli do oskarżonego. Tymczasem P. G. (1) utrzymywał, że najpierw spotkali Z. S. (1) na ul. (...), gdzie nosili skradzione przedmioty. Przy czym co istotne podczas konfrontacji M. W. (1) z Z. S. (1) pierwszy z nich wspominał także o ul. (...). Wyjaśnił, że meble uprzednio złożone na ul (...) zanieśli do mieszkania oskarżonego na drugie piętro na strych. Powyższe wskazuje, że M. W. (1) podczas pierwszego przesłuchania pominął tę okoliczność. Także wyjaśnienia oskarżonych różniły się w kwestii kwoty na którą umówili się ze Z. S. (1). M. W. (1) podał, że oskarżony miał im dać za meble 600 zł. Tymczasem P. G. (1) mówił o kwocie 300 zł. Nie należy zapominać, że M. W. (1) i P. G. w dniu zdarzenia spożywali alkohol. W tej sytuacji mogli dokładnie nie pamiętać wszystkich szczegółów i stąd też wzięły się pewne różnice i nieścisłości w ich relacjach. Ponadto rozbieżności w ich relacjach wskazują z jednej strony na fakt, iż wyjaśnienia przez nich złożone nie były uzgodnione. Z drugiej zaś strony podważają wersję M. W.

(1) z postępowania sądowego, iż do złożenia obciążających Z. S. (1) wyjaśnień został zmuszony przez funkcjonariuszy Policji. Gdyby tak było wersja przedstawiana przez M. W. byłaby tożsama z wersją P. G., gdyż z logicznego punktu widzenia i wobec niego Policjanci powinni stosować formy nacisku. Tymczasem P. G. (1) nie wnosił żadnych skarg na działania funkcjonariuszy, co wskazuje, że jego wyjaśnienia odpowiadają rzeczywistej wiedzy jaką posiadał na temat przedmiotowego zdarzenia.

Zresztą M. W. (1) także nie wnosił żadnych uwag i skarg na zachowanie funkcjonariuszy. Okoliczność tę, co istotne podniósł dopiero w postępowaniu sądowym. Przed Sądem twierdził również, że obciążające wyjaśnienia to była prowokacja, choć nie potrafił powiedzieć na czym ona polegała. Utrzymywał też, że T. K. (2) mówił, aby wskazać na Z. S. (1). Podał, że Policja zmusiła go do złożenia wyjaśnień obciążających Z. S. (1). Twierdził, że był duszony, że zakładano mu folię na głowę. Na potwierdzenie tej okoliczności przedłożył zaświadczenia lekarskie z dnia 19 marca 2012 r.

W ocenie Sądu ta część wyjaśnień M. W. (1) nie polega na prawdzie. Przede wszystkim należało wykluczyć, że wyjaśnienia oskarżonego zostały wymuszone przez funkcjonariuszy Policji, gdyż jego relacja koresponduje z wyjaśnieniami P. G. (1), a ten nie składał skarg na nieprawidłowe zachowanie funkcjonariuszy. Także na rozprawie P. G. nie mówił o jakiegokolwiek przemocy. Wyjaśnił iż wymyślił sobie osobę Z. S., co w świetle zgodności z relacją M. W. było naiwnym tłumaczeniem. Przecież nie było żadnych przeszkód aby wskazać na przykład S. R.. Ponadto co istotne M. W. (1) przesłuchiwany był przez funkcjonariuszkę Policji – E. P.. Nieprawdopodobnym jest więc, aby kobieta stosowała wobec niego przemoc o której mówił w swoich wyjaśnieniach. Nieracjonalne byłoby także zachowanie T. K. (2), który rzekomo sugerował Z. S. (1) jako osobę, która miała dokonać zakupu mebli. T. K. (2) nie miał żadnego powodu, aby postępować w ten sposób. Także obrażenia opisane w zaświadczeniu nie potwierdzają wyjaśnień M. W. co do form przemocy. Zaświadczenie to zresztą wydane jest 3 dni po zwolnieniu M. W. (1), a zatem stwierdzone u niego obrażenia mogły powstać w innym czasie i innych okolicznościach.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, tak jak w przypadku wyjaśnień odnośnie pozostałych zarzutów, za całkowicie niewiarygodne wyjaśnienia M. W. (1) złożone przed Sądem, a w których zaprzeczał on aby w sprzedaży mebli brał udział Z. S.. Zresztą M. W. na rozprawie w ogóle nie chciał powiedzieć co się stało z meblami. Fakt ten dodatkowo świadczy o tym iż oskarżony chciał uchronić Z. S. od odpowiedzialności nie mając przy tym ustalonej wersji. Należy przypomnieć iż M. W. był cały czas pozbawiony wolności i nie miał możliwości kontaktowania się ze świadkami w przeciwieństwie do pozostałych oskarżonych

Tak samo nieprawdziwe są wyjaśnienia P. G. złożone w postępowaniu sądowym w których zaprzeczał on udziałowi Z. S. w zbyciu mebli. Oskarżony ten jak już była mowa wyżej naiwnie tłumaczył zmianę stanowiska. Uczynił to zresztą, w ocenie Sądu, w celu uchronienia od odpowiedzialności Z. S. którego przecież znał. P. G. nie był obecny początkowo w procesie. Gdy natomiast pojawił się na rozprawie prezentował już wersję taką samą jak S. R.

Biorąc pod uwagę powyższe za niewiarygodne uznano wyjaśnienia Z. S. (1) oraz zeznania świadków: B. H. (1), S. R. (1) co do zdarzeń jakie miały miejsce w dniu 15.03.2012r.. W ocenie Sądu w relacjach w/w osób pojawia się zbyt wiele nieścisłości, aby przyznać im walor wiarygodności.

Z. S. (1) dopiero przed Sądem podał, że od sąsiadki dowiedział się, że meble kupił T. R. (3), z którym w tym czasie zamieniał się na mieszkania. Tymczasem T. R. (3) i B. H. (1) nie potwierdzili wersji oskarżonego. T. R. twierdził, że nic nie wie na temat skradzionych mebli. Natomiast B. H. (1) podała, że to S. R. (1) w dniu zdarzenia była u niej z prośbą o użyczenie jej strychu, bo chciała tam zostawić meble. Świadek podała, że udostępniła jej klucze na strych, które S. R. (1) następnie oddała. Jednocześnie zaprzeczała, aby klucze od strychu udostępniła Z. S. (1).

S. R. (1) przesłuchana na okoliczność skradzionych mebli twierdziła, że to ona nabyła meble tylko od P. G. (1). Opisowała, iż spotkali się przypadkowo. Oskarżony zaproponował jej kupno mebli. Następnie umówili się na ul. (...). Ustali wówczas jedynie cenę mebli na 600 zł, za które ostatecznie nie zapłaciła. Z zeznań S. R. wynikało, że poza P. G. (1) nikogo innego nie widziała, a meble na strych nosiła tylko z nim. S. R. podała, że nic nie wie na temat udziału w kradzieży M. W. (1). Dalej zeznała, że gdy dowiedziała się, że meble są kradzione poszła do B. H. (1) wzięła klucz od

strychu i wyniosła meble na korytarz. S. R. (1) twierdziła, że o tym, iż meble pochodziły z przestępstwa dowiedziała się od męża.

Istotny jest także fakt, iż T. S. – ojciec oskarżonego – przesłuchiwany dopiero w dniu 27 czerwca 2012 r. nie mówił nic informacjach przekazanych mu na temat mebli przez B. H. (1). Nieprawdopodobnie brzmi ta część jego zeznań, iż chciał on powiedzieć o tym Policji, ale nie słuchano go.

Analizując teść relacji w/w osób nie sposób nie zauważyć, że wyjaśnienia Z. S. (1) oraz wskazach wyżej świadków znacznie się różnią. B. H. (1) nie potwierdziła wersji przedstawionej przez oskarżonego. Podczas konfrontacji ze Z. S. (1) zaprzeczała, że rozmawiała z nim mówiąc że mebla nosił T. R..

Nieprawdopodobnie natomiast brzmią zeznania S. R. (1), co do okoliczności nabycia mebli oraz tego w jaki sposób znalazły się one na strychu. Jak już była mowa wcześniej uznano za wiarygodne wyjaśnienia P. G. i M. W. złożone w postępowaniu przygotowawczym które całkowicie przeczą twierdzeniom S. R.. Niezależnie od tego z logicznego punktu widzenia kompletnie niewiarygodnie brzmiały zeznania S. R. iż tylko z P. G. (1) wносиła meble na strych. Przecież rzeczy te były ciężkie i kobieta zwyczajnie nie poradziłby sobie z nimi. Nadto jak już rozważano podczas oceny odpowiedzialności M. W. w zakresie zarzutu I aktu oskarżenia był on widziany na miejscu pod budynkiem przez D. S.. Z jego zeznań jednoznacznie wynikało, że był on na korytarzu budynku w dniu, gdy wnoszone były meble. Widział M. W. (1) i rozpoznał na rozprawie.

Nieprawdopodobne były także opisane przez S. R. okoliczności w jakich umówiła się z P. G.. Świadek bowiem miała zgodzić się na kupno za 600 zł mebli, których nie widziała, od młodocianego chłopaka który był dodatkowo nietrzeźwy. Także okazało się iż S. R. kiedy miała rzekomo umawiać się z P. G. była w separacji z mężem co już kompletnie czyni nieprawdopodobnym fakt iż sama kupić miała meble do ich przyszłego mieszkania. Zresztą co ważne też S. R. mówiła iż nie ma pieniędzy (k. 404,405). Tymczasem jak wynika z wyjaśnień P. G. i M. W. na tym właśnie im zależało najbardziej. Złodzieje bowiem po to kradną żeby szybko dostać pieniądze co też zapewnił im Z. S.. W końcu S. R. zeznała, że zanim poszła do B. H. po kluczyka u S. lecz nikogo nie było (k. 404). Przeczą temu całkowicie wyjaśnienia Z. S., z których wynikać miało, że był on cały wieczór w domu i nikt do niego nie przychodził.

Biorąc pod uwagę powyższe należało także uznać za niewiarygodne zeznania B. H. z których wynikało iż S. R. w dniu 15.03.2012r. brała od niej klucze i dla niej były przeznaczone meble. Jak już była mowa rodzinę S. łączą z B. H. relacje sąsiedzkie Natomiast rodzina R. omówiona była na zamianę mieszkań z oskarżonym i jego ojcem. Reasumując należało uznać iż wszystkie osoby łączyły wzajemne powiązani i były one zainteresowane w umniejszeniu roli Z. S. który był już karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Podsumowując powyższe rozważania należało uznać iż wyjaśnienia Z. S. nie zasługiwał na uwzględnienie ponieważ nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym to jest zeznaniach i wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych. Relacje P. G. i M. W. złożone na rozprawie miały na celu uwolnienie od odpowiedzialności Z. S.. Natomiast w toku postępowania przygotowawczego jednoznacznie wskazywali oni na Z. S. który kazał im zanieść meble na strych i następnie dał za nie 300 zł

W dalszej kolejności Sąd doszedł natomiast do przekonania iż brak jest podstaw do zakwestionowania przebiegu zdarzeń z dnia 16.03.2013r. Cała sekwencja zdarzeń układa się w logiczną całość. Funkcjonariusze ustalają sprawców. Następnie ci wskazują miejsce ukrycia rzeczy. Część z nich zostaje znaleziona. Natomiast przeszukanie miejsca zamieszkania Z. S. nie daje rezultatu. Z. S. znajduje się na komisariacie i w tym czasie meble zostają wyniesione na korytarz. Sąd nie znalazł podstaw aby nie wierzyć w tym zakresie B. H., S. R. oraz T. R.. Zeznania ich pokrywają się z twierdzeniami funkcjonariuszy którzy przyznali iż sprawdzali mieszkanie państwa R. po tym jak dowiedzieli się o zamianie.

Zatem logiczny jest wniosek iż osoba lub osoby trzecie musiały wiedzieć o ukryciu mebli na strychu skoro zostały one wyniesione na korytarz gdy Z. S. był cały czas na komisariacie. Wynika to z porównania godzin czynności na protokołach i zeznań funkcjonariuszy. Jednocześnie nielogiczne było to aby ojciec oskarżonego ujawnił meble skoro

już dokonano przeszukania w jego miejscu zamieszkania. Ujawnienie mebli było bowiem niekorzystne dla Z. S.. Zdaniem Sądu takie ustalenia nie powodują jednak uniknięcia odpowiedzialności oskarżonego i nie są wbrew pozorom sprzeczne z wcześniejszymi rozważaniami. Wyjaśnienia Z. S. oraz zeznania B. H. i S. R. są niewiarygodne odnośnie tego, że S. R. nabyła meble od P. G. i umieściła je z nim na strychu w dniu 15.03.2012r. i wszystko odbyło się bez wiedzy Z. S.. Dla Sądu logiczne jest iż inna osoba wiedziała o meblach od Z. S. który przecież porozumiał się z P. G. i M. W., że je sprzeda. Sąd zwrócił bowiem uwagę na fragment wyjaśnień M. W. z postępowania przygotowawczego które były zresztą bardziej szczegółowe o relacji P. G.. M. W. opisywał „ (...) Te wszystkie rzeczy S. schował w jednym z pomieszczeń na strychu po prawej stronie. Za te rzeczy miał nam dać pieniądze w kwocie 600 zł. Poszliśmy do niego gdyż wiedzieliśmy że on szybko opchnie te rzeczy i będziemy mieli szybko pieniądze. S. kazał na przyjść za około godzinę po te rzeczy. Po takim czasie przyszliśmy z P. z powrotem. S. powiedział, że nie ma wszystkich pieniędzy i dał nam tylko 300 złotych (...)” Z powyższego wynika właśnie iż osoba trzecia także była wtajemniczona w zakup mebli od P. G. i M. W.. Wszystko wskazuje na kogoś z rodziny R.. Dlatego też na drugi dzień kiedy dowiedzieli się że Policja szuka mebli szybko zostały one ujawnione. Reasumując z zebranego materiału dowodowego wynika że S. R. nie nabyła mebli w dniu 15.03.2012r., bezpośrednio od P. G. w takich okolicznościach jak opisywała. Nie świadczy to jednak iż nie wiedziała o nich.

Z wyjaśnień M. W. i P. G. złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynikało iż Z. S. wiedział że rzeczy schowane na strychu pochodzą z przestępstwa. Także poszkodowana potwierdziła na rozprawie wartość szkody zeznając dodatkowo iż meble były nowe. Uwzględniając powyższe rozważania należało jeszcze uznać iż nie można przyjąć iż Z. S. kupił od M. W. i P. G. meble. Zdaniem Sądu był pośrednikiem.

W tej sytuacji Sąd uznał iż Z. S. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 291§1 kk polegającego na tym iż w dniu 15.03.2012r., w Z. pomógł P. G. (1) i M. W. (1) w byciu za kwotę 300 złotych nowych mebli w postaci wersalki sofy, dwóch foteli i ławy wartości 3500 zł wiedząc, że zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego.

Ustalając wymiar kar dla M. W. należało wziąć pod uwagę szkodliwość społeczną czynów, a w szczególności okoliczności ich popełnienia, a także rodzaj naruszonych dóbr chronionych prawem, oraz obowiązków, motywację, postać zamiaru, sposób działania sprawcy i rodzaj szkód oraz fakt czy zostały one zrekompensovane.

Na niekorzyść M. W. świadczą okoliczności czynów. Oskarżony popełniał przestępstwa wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Nadto był nietrzeźwy. M. W. w istocie działał bez wyraźnego powodu kierując się chęcią zysku jak najmniejszym kosztem. Także wartość szkód nie była mała w przypadku występków z art 279 §1 kk. Uszkodzenia mienia gminnego oraz części sieci telekomunikacyjnej choć nie były znaczne to jednak uciążliwe. M. W. popełniając szereg przestępstw w krótkim okresie wykazał się brakiem poszanowania dla prawa. Jednoznacznie przeciwko oskarżonemu świadczy także jego karalność za przestępstwa przeciwko mieniu. Zdaniem Sądu M. W. zlekceważył sobie porządek prawny i orzeczenia Sądów. Na korzyść oskarżonego świadczy natomiast to iż w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Pokrzywdzona M. W. odzyskała najwartościowsze rzeczy. Dodatkowo należy podnieść że wyjaśnienia M. W. były kluczowe dla ustalenia odpowiedzialności Z. S..

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd wymierzył temu oskarżonemu kary :

- 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I części dyspozytywnej wyroku),
- 7 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II części dyspozytywnej wyroku),
- 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III części dyspozytywnej wyroku),
- 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV części dyspozytywnej wyroku),
- 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt V części dyspozytywnej wyroku),

Kierując się wyżej opisanymi dyrektywami wymiaru kary orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji.

Właściwości i warunki osobiste oskarżonego, dotychczasowy sposób życia przemawiają za tym iż zasługują on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary na maksymalny okres 5 lat próby. Sąd wziął pod uwagę w szczególności to iż M. W. jest młodociany. Nadto nie utrudniał na etapie postępowania przygotowawczego postępowania, przyczynił się do ustalenia innych sprawców. Zatem należało uznać iż zachodzi w jego przypadku pozytywna prognoza mimo dotychczasowej karalności. Na podstawie art. 73§2 kk oddano M. W. obligatoryjnie pod dozór kuratora sądowego.

Kierując się także dyrektywami wymiaru kary opisanymi w art. 33 §1- §4 kw przy uwzględnieniu powyższych okoliczności wymierzono M. W. za wykroczenie z art. 119§1i §2 kw karę 1 miesiąca ograniczenia wolności ze zobowiązaniem do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Ustalając wymiar kary wobec Z. S. należało wziąć pod uwagę szkodliwość społeczną czynu a w szczególności okoliczności jego popełnienia, a także rodzaj naruszonych dóbr chronionych prawem, oraz obowiązków, motywację, postać zamiaru, sposób działania sprawcy i rodzaj szkody oraz fakt czy została ona zrekompensowana.

Na niekorzyść Z. S. świadczą okoliczności czynu. Oskarżony ten bezkrytycznie pomógł w sprzedaży mebli o niemałej wartości wiedząc że pochodzą z przestępstwa. Wskazał miejsce ich składowania oraz przekazał pieniądze. Z. S. wykazał się brakiem poszanowania dla podstawowej wartości prawa jaką jest własność.

Dodatkowo przeciwko oskarżonemu świadczy także jego karalność za przestępstwa przeciwko mieniu. Zdaniem Sądu Z. S. zlekceważył sobie porządek prawny i orzeczenia Sądów. Na korzyść oskarżonego świadczy natomiast to iż przestępstwo zostało szybko wykryte i pokrzywdzona odzyskała zabrane rzeczy w stanie nienaruszonym.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd wymierzył Z. S. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Właściwości i warunki osobiste oskarżonego, dotychczasowy sposób życia przemawiają za tym iż zasługują on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary na okres 3 lat próby. Sąd wziął pod uwagę iż Z. S. jest młodego wieku prowadzi normalny tryb życia. Zatem należało uznać iż zachodzi w jego przypadku pozytywna prognoza mimo dotychczasowej karalności .

Wobec tego iż pokrzywdzeni Gmina Z. oraz (...) S.A. złożyły wnioski o naprawienie szkód, na podstawie art. 46§1 kk zobowiązano M. W. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt III części wstępnej wyroku poprzez zapłatę kwoty 1600,00 (jeden tysiąc sześćset 00/100) oraz do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt II części wstępnej wyroku poprzez zapłatę kwoty 333,96 (trzysta trzydzieści trzy 96/100) złotych na rzecz (...) SA w W.

Kary orzeczone w powyższym kształcie będą adekwatne do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynów i zaspokoją poczucie sprawiedliwości i osiągną swoje cele w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej będąc odpowiednią przestrożą dla oskarżonych na przyszłość.

Na podstawie art. 63§1 kk zaliczono oskarżonemu M. W. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zatrzymanie w dniu 16.03.2012 r.

Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 2, § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. Z. z Kancelarii Adwokackiej w Z. Śl. kwotę (...),72 (jeden tysiąc sześćdziesiąt dwa 72/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. W. (1) z urzędu

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił M. W. i Z. S. od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa. W tym zakresie wzięto pod uwagę zarobki i możliwości majątkowe Z. S., który dodatkowo ma na utrzymaniu dziecko. Natomiast M. W. jest pozbawiony wolności.